

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Μη τήρηση εύλογης προθεσμίας για την έκδοση αποφάσεως

i. Παραγραφή της δίωξης

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά την πάροδο της τετραετούς προθεσμίας παραγραφής της δίωξης που θέτει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95⁽¹⁾ του Συμβουλίου. Ομοίως, ακόμα και στην περίπτωση που διεκόπη ενδεχομένως η προθεσμία παραγραφής της δίωξης, παρήλθε επίσης διάστημα ίσο του διπλασίου της προθεσμίας παραγραφής χωρίς να εκδοθεί οιαδήποτε απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, τέταρτη περίπτωση, του προμνησθέντος κανονισμού. Δεδομένου ότι το αντίστοιχο δικαίωμα έχει παραγραφεί, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να κριθεί παράνομη και δεν μπορεί να εκτελεστεί.

ii. Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

Η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή άφησε να μεσολάβησουν πάνω από 20 έτη μεταξύ των παρατυπιών που της προσάπτει και της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Η θεμελιώδης αυτή αρχή της έννομης τάξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα όργανα της Ένωσης

iii. Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της άμυνας καθόσον, δεδομένου ότι μεσολάβησαν πάνω από 20 έτη μεταξύ των παρατυπιών που της προσάπτονται και της εκδόσεως της τελικής αποφάσεως, στερήθηκε το δικαίωμα να υποβάλει παρατηρήσεις εν ευθέτω χρόνω, δηλαδή σε χρονική στιγμή που διέθετε ακόμα τα έγγραφα που δικαιολογούσαν τις δαπάνες τις οποίες η Επιτροπή θεωρούσε μη επιλέξιμες.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 5 Ιουλίου 2013 — M.G., N.R. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-383/13)

(2013/C 260/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: M. G.

N. R.

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται η από το εθνικό διοικητικό όργανο παραβίαση της γενικής αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, η οποία διατυπώνεται επίσης στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾, παραβίαση που έλαβε χώρα κατά τη διαδικασία για την έκδοση αποφάσεως παρατάσεως υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ότι άνευ ετέρου και σε όλες τις περιπτώσεις πρέπει να αίρεται η κράτηση;
- 2) Αφήνει αυτή η γενική αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας περιθώριο για στάθμιση συμφερόντων στο πλαίσιο της οποίας, εκτός από τη σοβαρότητα της παραβιάσεως της αρχής αυτής και τα συμφέροντα του αλλοδαπού που θίχτηκαν από αυτήν, λαμβάνονται υπόψη επίσης τα συμφέροντα του κράτους μέλους που υπηρετούνται με την παράταση της κρατήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-386/13)

(2013/C 260/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, K. Herrmann, και M. Πατακιά)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα

- Να διαπιστωθεί ότι μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2009/28/ΕΚ⁽¹⁾ σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ⁽²⁾ και 2003/30/ΕΚ⁽³⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας